

Світанок

Вісник Христової присутності

Журнал "Світанок"

Серпень 2025

Зміст журналу

ТЕМАТИЧНА СТАТТЯ	2
Як Бог відповідає на молитву	2
ВИВЧЕННЯ БІБЛІЇ.....	18
Божа будівля	18
Храм Святого Духа	22
Більше не чужі	25
Жертви хвали	29
Живе каміння.....	32
ХРИСТИЯНСЬКЕ ЖИТТЯ І ВЧЕННЯ.....	36
Золото, випробуване у вогні	36

Слідкуйте за цим у своїй Біблії!

Як Бог відповідає на МОЛИТВУ

***"Тому я бажаю, щоб люди скрізь молилися,
здіймаючи святі руки, без гніву та сумніву".
1 Тимофія 2:8***

Як ми можемо бути впевнені, що Бог відповість на наші молитви? Недостатньо того, що ми підтверджуємо свою віру в молитві. Тисячі батьків, наприклад, вірили в молитву і просили Бога захистити своїх дітей на полі бою, а потім отримували звістку, що вони загинули або були важко поранені. Віра в молитву також не пояснює, чому, коли цілий народ молиться за мир, він часто опиняється у вирі війни.

З іншого боку, є тисячі людей, які прагнуть засвідчити, що Бог відповів на їхні молитви за безпеку їхніх дітей. Інші будуть свідчити про те, як дивовижним чином Бог дарував їм особливі благословення, про які вони просили в молитві. Отже, лише на основі досвіду може здатися, що

Бог відповідає на молитви одних, але не відповідає на молитви інших.

Однак це не відповідає тому, що Писання говорить нам про Бога. Біблія говорить, що Він "не виявляє упередженості". (Дії 10:34). Таким чином, повинна бути якась вагома причина, чому Бог відповідає на одні молитви, а не на інші. Якщо ми зможемо знайти цю причину, це допоможе відновити віру тих, чиї молитви, здавалося б, залишилися без відповіді.

Молитва є дуже важливою фазою християнського досвіду. Вона також широко практикується прихильниками багатьох інших релігій. Бажання молитися - це визнання нашої залежності від вищої сили і вираз усвідомлення того, що ми потребуємо допомоги з якогось джерела, що знаходиться поза нами і є мудрішим за нас самих. Безсумнівно, Бог задоволений щирим бажанням усіх, хто намагається зв'язатися з Ним у молитві, адже принаймні в цій мірі це є визнанням вищої суверенної сили.

Майже всезагальне прагнення до молитви пояснюється тим, що перша людина, Адам, був створений на образ Божий. (Буття 1:27). В результаті гріхопадіння і смерті людини, божественний образ в її характері був сильно розмитий, а в багатьох випадках майже стертий.

Проте залишки його все ще залишаються, і одним з його проявів є прагнення до молитви. Також можуть бути мільйони людей, які ніколи не моляться, але часто відчують, що повинні, і мають почуття провини за те, що не моляться.

Бог задоволений духом молитви у своєму створінні. Чому ж він чує молитви одних, тоді як інші молитви, очевидно, залишаються без уваги? Ісус натякає на відповідь на це питання у своїх спостереженнях про молитви багатьох людей свого часу. Вони молилися, щоб їх бачили і чули люди, пояснював Ісус, і думали, що Бог почує їх за те, що вони "багато говорять" (Матвія 6:6). (Матвія 6:5-7). Цим Ісус нагадує нам, що є правильне і неправильне ставлення до молитви, а також правильні і неправильні методи. Багато хто вступає в молитву може бути щирим, але їхній метод є невідповідним.

Святе Письмо вказує на те, що є правильні і неправильні речі, за які слід молитися. Апостол Яків писав: "Просите, та не одержуєте, бо не так просите". (Якова 4:3). Життєво важливо з'ясувати, що ми маємо привілей просити у Бога, щоб Він дав нам ласки. Ми не можемо розраховувати на те, що будемо просити Бога про те, що диктує нам лише наша фантазія, і на те, що наші молитви будуть почуті.

Мета молитви

У молитві є божественна мета, і дуже важливо пам'ятати про це, якщо ми хочемо зрозуміти, чому деякі молитви залишаються без відповіді. Бог не задумував молитву як засіб дізнатися, як Йому слід керувати Своїми справами тут, на землі. Він не чекає, що ми скажемо Йому, що робити. Він має свої власні плани і цілі, і якщо ми хочемо отримати багатство Його благословення, дуже важливо, щоб наші молитви були в гармонії з ними. Використовуючи мову Якова, ми просимо "неправильно", якщо благаємо Бога таким чином, що відкриваємо Йому наші власні бажання, не прагнучи, щоб Його воля здійснилася в нашому житті.

У Святому Письмі до нашої уваги пропонуються різні види молитви. Найважливішими серед них є молитви подяки. (Псалом 92:1). Бог, безсумнівно, радіє, коли його створіння визнають його джерелом своїх благословень, і через це підносять до нього свої серця і голоси в подяці.

Існують молитви поклоніння, в яких визнаються славні риси характеру Творця - Його мудрість, справедливість, любов і сила. Бажання прославити Бога і показати наше поклоніння Його характеру повинно бути мотивом для більшості наших молитов. - Псалом 29:1,2

Молитви про Боже милосердя також доречні. Писання закликає всіх християн шукати божественного прощення своїх гріхів за допомогою молитви. (1 Івана 1:7-9). Павло говорить про це як про те, що потрібно "сміливо приступати до престолу благодаті", щоб отримати милість і знайти благодать, яка допоможе в будь-який час потреби. - Євреїв 4:16

І, звичайно, є молитви, які є проханнями про певні благословення чи ласки від Господа. Саме ними ми зараз особливо переймаємося. Хтось молиться за здоров'я, для себе чи для інших. Хтось молиться про багатство. Хтось просить захисту в дорозі. Мільйони моляться за мир. Часто трапляється, що громадяни країн, які протистоять одна одній у війні, моляться, щоб їхні армії перемогли. Будемо вважати, що всі, хто звертається до Бога в молитві, є щирими, і, звичайно, вони просять його про те, що їм здається найважливішим в даний момент. Однак чи виправдовує нас Біблія в тому, що на всі ці молитви слід відповідати відповідно до виголошених прохань?

Можливо, Бог відповість на молитву батьків про безпеку їхньої дитини на полі бою. Також може статися так, що будуть почуті молитви за мир у країні. Якщо і коли такі молитви будуть почуті, це

просто означає, що на це була Божя воля. Бог має певний план, згідно з яким він піклується про людський рід. Цей план не був створений для того, щоб задовольнити примхи та бажання його людських створінь, і ніяка кількість молитов не змінить його планів.

Кажуть, що "молитва змінює речі", але вона не змінює Божих планів. Бог не дивиться на нас, ані на народи, щоб дізнатися, які зміни Він повинен зробити, щоб створити кращі умови для нас або для світу в цілому. Як мало довіри ми мали б до Бога, чия думка може бути змінена або чиї плани можуть бути змінені лише красномовством або переконливістю людських молитов!

"Нехай буде воля Твоя"

У своїх молитвах Божий народ повинен мати на першому місці в думках і серці бажання, щоб Його воля виконувалася в усьому, що з ним відбувається. Ми маємо чудовий приклад цього у випадку з Ісусом. У Гетсиманському саду, коли Учителеві загрожував арешт і смерть, "туга і страх охопили Його, і Він сказав їм [учням]: Серце Мое готове розірватися від горя. ... Пройшовши трохи, впав на лице своє в молитві і промовив: Отче Мій, якщо можливо, нехай мине мене чаша ця. Але не так, як я хочу, але як Ти хочеш". - Матвія 26:38,39

Це була Божа воля, щоб Ісус зазнав приниження і смерті як Відкупитель і Спаситель людей. Цю важливу особливість Божого плану передбачили святі пророки Старого Завіту. Ісус понад усе хотів виконати волю Отця, незалежно від того, що це означало для Нього. Він підтвердив це пізніше, коли Його збиралися заарештувати. Петро витягнув меч, щоб захистити свого Вчителя, який сказав йому: "Вклади меч твого в піхви, бо чашу, яку дав Мені Отець Мій, хіба не буду пити її?" - Івана 18:10,11

Послідовники Ісуса мають привілей страждати і померти разом з Ним. Павло говорив про "розп'яття з Христом", а також писав: "Вам дано за Христа не тільки вірити в Нього, але й страждати за Нього". (Гал. 2:20; Флп. 1:29). Ми покликані йти слідами Ісуса, щоб знати, що Бог не хоче позбавити нас від усіх труднощів. Таким чином, як і у випадку з Ісусом, наша головна турбота повинна полягати в тому, щоб Господня воля виконувалася в наших смертних тілах. Господня воля може полягати в тому, щоб ми певний час насолоджувалися певними земними благами. Однак тягар наших молитов повинен бути не за них, а за те, щоб Його воля виконувалася в кожному життєвому досвіді.

Ісус розвинув цю думку, коли сказав своїм учням, що поки вони перебувають у Ньому і Його слова перебувають у них, вони можуть просити в молитві про все, чого тільки забажають, і буде їм дано (Ів. 15:7). (Івана 15:7). Це може здатися запевненням, що ми маємо привілей просити Бога про все, про що ми випадково подумаємо і чого захочемо, але це не так.

Зверніть увагу на умову, яку поставив Учитель до цього твердження: "Якщо ви в Мені перебуватимете, і Мої слова в вас перебуватимуть". Перебувати в Христі означає бути членом Його тіла, а Він є нашим Головою. (Кол. 1:18). Це означає, що Його думки стають нашими думками, а Його плани - нашими планами. Якщо наша воля повністю віддана Богові через Христа, ми не матимемо власної волі, а отже, наші молитви не будуть проханнями про те, чого ми хочемо, а лише про те, що узгоджується з волею нашого Голови. Таким чином, молячись у згоді з волею Господа, ми можемо бути впевнені у сприятливих відповідях.

Це співзвучно з іншою заявою, зробленою Ісусом своїм учням, в якій Він повідомляє нам, що Небесний Отець благоволить дати "Духа Святого тим, хто Його просить". (Луки 11:13). Наповнитися Духом Божим означає, що Його думки повинні домінувати в нашому мисленні, і що наше життя

Серпень 2025 року

повинно бути підпорядковане цим думкам. Тоді ми не будемо просити у Бога благословень, окрім тих, які Він обіцяв дати, і ніколи не будемо сумніватися в тому, що наші молитви будуть почуті.

"Нехай прийде Царство Твоє"

У Луки 11:1 записано прохання учнів: "Господи, навчи нас молитися". У відповідь на це Ісус дав їм те, що тепер добре відоме як "Отче наш". У цій зразковій молитві ми отримуємо вказівки щодо того, про що ми можемо молитися.

Важливою частиною цього короткого плану молитви є правильний метод звернення до Бога: "Отче наш, що єси на небесах, нехай святиться ім'я Твоє". (вірш 2). У Святому Письмі Адам названий "сином Божим". (Луки 3:23,38). Однак, згрішивши, він втратив своє синівство, був відчужений від Бога і засуджений до смерті. Діти Адама, весь людський рід, також відокремлені від Бога, тому вони не можуть належним чином звертатися до Нього як "Отче наш, що є на небесах". Це привілей, який належить виключно тим, хто покався у своїх гріхах, прийняв Ісуса як особистого Спасителя і присвятив своє життя Богові з повною відданістю, або посвятою, щоб виконувати Його волю. Вони вважаються такими,

що прийняли Божого Духа синівства, а отже, стали Його дітьми. - Римлянам 8:15; Галатам 4:6

Як діти Божі, вони будуть прагнути понад усе шанувати ім'я свого Отця. Таким чином, і словом, і ділом вони завжди будуть говорити: "Нехай святиться ім'я Твоє". Належне вшанування імені нашого Небесного Отця означає, що коли ми звертаємося до Нього в молитві, ми робимо це так, як Ісус описав нам у Святому Письмі. Він пояснив, що наші молитви повинні підноситися в Його ім'я. - Івана 15:16

На це є причина. Як члени справедливо засудженої раси, ми не маємо іншого місця біля Божого престолу, окрім як через Ісуса, нашого Заступника. (1 Івана 2:1). В Його ім'я і завдяки заслугі Його пролитої крові ми маємо привілей "сміливо" приступати до престолу благодаті, щоб просити прощення і всіх інших благословень, які наш люблячий Небесний Отець обіцяв нам дати (Євр. 4:16). (Євреїв 4:16). Якщо ми належним чином освячуємо Його ім'я, ми ніколи не наважимося наблизитися до Нього, окрім як через Ісуса.

Коли ми наслідуємо приклад молитви "Отче наш", наші прохання будуть не стільки від свого імені, скільки для благословення інших. Про це йдеться у вступному проханні: "Нехай прийде

Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя і на землі, як на небі". (Матвія 6:10; Луки 11:2). Відповідь на це прохання буде відповіддю на багато чого, про що люди молилися протягом століть. Ця відповідь задовольнить законні бажання всіх людей. Вона означатиме мир, здоров'я і вічне життя для всіх, хто дотримується праведних законів Господнього Царства.

Благословення, яких прагне людство і про які моляться мільйони, були передбачені Богом і забезпечені через Царство, яке Він обіцяв усім Своїм пророкам. У цих обітницях ми знаходимо багато деталей про благословення, які воно гарантуватиме людям, в тому числі про воскресіння померлих. Бог не залишився байдужим до страждань людей і не залишився глухим до їхніх криків про допомогу. Його відповідь на їхні молитви, коли прийде його час, буде набагато більшою за все, на що вони коли-небудь наважувалися сподіватися.

Візьмемо приклад батьків, які моляться за безпеку своєї дитини на полі бою. Батьки люблять свою дитину, і ніщо не може означати для них більше, ніж її безпечне повернення до рідної домівки. Але якщо дитина не повертається, їхньою першою думкою може бути те, що Богові байдуже, що Він не має жалю. Наскільки інакше

почувалися б батьки, якби могли повірити, що Бог забезпечив їм повернення додому набагато краще, ніж вони могли собі уявити, коли молилися!

Як мало батьки іноді знають про труднощі і страждання, від яких може бути врятована їхня дитина, заснувши в смерті. Зрештою, і батьки, і діти є членами вимираючого роду, і різниця між смертю на полі бою та смертю від старості є лише миттєвою, коли порівняти її з нескінченним проміжком вічності. Саме з цієї точки зору ми повинні навчитися дивитися на предмет молитви і на те, як Бог відповідає на наші прохання.

Сам факт, що ми молимося до Бога, є визнанням нашої віри в те, що Його мудрість, сила і любов набагато перевищують наші власні. Проте ми часто забуваємо про це і відчуваємо, що Він не вшанував наші молитви, бо не відповів на них так, як відповіли б ми, використовуючи наші мінімальні здібності. Тривалість нашого засудженого життя дуже коротка. Ми судимо про досягнення по тому, чи досягли вони зрілості за цей короткий час, про який ми знаємо. Однак ми не повинні судити про Божі діла з цієї точки зору.

Святе Письмо говорить про Бога, що Він "від віку до віку". (Псалми 41:13; 90:2). Він не зобов'язаний завершувати будь-яку конкретну фазу свого плану протягом нашого короткого

життя, навіть якщо це пов'язано з нашими індивідуальними проханнями. Якщо ми сьогодні молимося Богу про особливі благословення, які б відповідали Його волі, а відповідь не прийде до завтра чи навіть післязавтра, ми не втрачаємо віри в Нього, але радіємо, коли відповідь все ж таки прийде. У Бога теж є свої "завтра". Його дні не вимірюються годинами, бо вони є віками, і в його "завтрашньому" віці, тисячолітньому періоді Христового Царства, всі ті благословення, яких світ законно прагнув, і про які мільйони людей просили Бога, будуть рясно пролиті на людство. Усвідомлюючи це, люди відповідатимуть: "Це наш Бог": "Це наш Бог, ми чекали на нього, ... ми будемо радіти і веселитися спасінням його". - Ісаія 25:9

"Як на небі"

Ми вже дізналися, що Бог не відповість на жодну молитву, яка не узгоджується з Його волею. У молитві "Отче наш" цей принцип чітко викладений. У ній ми просимо Бога про благословення для людей на землі - не про якісь нібито добрі речі, яких вони можуть прагнути, а про речі, що відповідають Божій волі: "Нехай буде воля Твоя і на землі, як на небі". - Матвія 6:10

Яку велику свободу дій він дав нам щодо речей, які гармоніюють з його волею. Божа воля виконується на небі, і Він бажає, щоб так само вона виконувалася і на землі. Звичайно, ми не знаємо всіх шляхів, якими Божа воля виконується на небесах, але ми можемо бути достатньо впевненими, що зло, яке зараз існує на землі, не затьмарює життя тих, хто перебуває в духовному царстві, яке ми називаємо небом.

Війна - це одне з найбільших зол, яке не узгоджується з Божою волею. Тому ми повинні молитися за мир. (Псалми 122:6; Наум 1:15). Дійсно, ми не можемо молитися за те, щоб Божа воля виконувалася на землі, як на небі, не молячись за мир. Наші молитви за мир повинні відповідати Божому плану встановлення миру, а це план Його Царства. (Єзекіїля 37:21-28). Він обіцяв встановити Царство, створити уряд. Ісус буде Царем у цьому уряді. "Влада буде на Його плечах", - писав Ісая, і "збільшенню Його влади і миру не буде кінця". - Ісаї 9:6,7

Безсумнівно, Бог зі співчуттям дивиться на прагнення людства скасувати війну. Коли міжнародна напруженість досягає високого рівня і війна здається неминучою, побожні люди з обох сторін відчувають потребу молитися за мир. Розбіжності, які загрожують війною, можуть бути вирішені, а можуть і не бути, але ми знаємо, що

Серпень 2025 року 15

врешті-решт настане всезагальний і тривалий мир. Це станеться не тому, що народи нарешті знайдуть дієву формулу миру, а тому, що "Князь миру" візьме владу над землею. (Ісаї 9:6). Тоді молитва "Нехай прийде Царство Твоє" буде почута.

Правління Христа символізується в Писанні як "гора Господня". У Міхея 4:1-4 читаємо, що прийде час, коли народ скаже: "Піднімімося на гору Господню та до дому Бога Якова, і Він навчить нас Своїх доріг, і ми будемо ходити Його стежками, бо Закон вийде з Сіону, а Слово Господнє з Єрусалиму. І буде Він судити між багатьма народами, і докорятиме сильним народам здалека, і перекують мечі свої на лемеші, а списи свої на остроги, і не буде народ піднімати меча на народ, і не будуть більше вчитися війни. І сядуть кожен під виноградною лозою своєю та під смоківницею своєю, і ніхто їх не налякає, бо це промовили уста Господа Саваофа".

Яка чудова програма роззброєння! Це Божа програма, і коли ми молимося за мир і за те, щоб народи роззброїлися, давайте робити це з упевненістю, що Бог почує, і що Він відповість на наші молитви в гармонії зі своєю волею, яка буде через Його Царство. "Він робить так, що війни

припиняються", - пророкував Давид. - Псалми 46:9

Друга частина нашого розгляду цієї важливої теми з'явиться в наступному номері журналу "Світанок". У ньому ми детально розглянемо інші частини молитви "Отче наш". Ми також розглянемо інші аспекти прийдешнього Божого Царства на землі, яке, згідно зі Святим Письмом, благословить усіх людей і дасть відповіді на мільйони сердечних молитов, які промовляються протягом століть.

Вивчення Біблії

Урок за 3 серпня

Божа будівля

**Ключовий вірш: "Бо іншої основи ніхто не може покласти, як тільки покладену, що є Ісус Христос".
1 Коринтян 3:11**

**Вибрані місця з Писання:
1 Коринтян 3:9-17**

Незалежно від того, наскільки красивою і структурно міцною може бути будівля, якщо вона не стоїть на належному фундаменті, вона не буде довговічною. Незабаром з'являться тріщини, підлога і стіни перекосяться, дах просяде, почнуть падати шматки, і колись величний пам'ятник людської майстерності стане непридатним для використання, занедбаним, придатним тільки для руйнування. Наскільки важливим є міцний, нерухомий фундамент, рівний і квадратний, достатній для того, щоб витримати те, що будується на ньому протягом багатьох поколінь. Саме такий надійний і вічний фундамент був закладений для нас, на якому ми можемо

будувати нашу структуру віри в Бога і його обітниці. Як говорить нам апостол Павло в нашому Ключовому вірші, цей фундамент - Ісус Христос.

Розширюючи цю картину, апостол написав: "Ви - Божі будівля", підкреслюючи, що кожен з посвячених Господом дітей будує на цьому міцному фундаменті Христа структуру характеру, угодного Богові. - 1 Коринтян 3:9

Значення цієї ілюстрації апостол Павло висловив іншими словами: "Коли хто в Христі, той нове створіння" (2 Кор. 5:5). (2 Коринтян 5:17). Як ми можемо увійти в Христа? По-перше, ми повинні знати про Нього і про Його фундаментальну роль у Божому плані спасіння. Ми повинні визнати, що як вираз любові свого Небесного Отця і своєї власної любові, Ісус поклав своє життя як викуп, заміну втраченого життя Адама і роду, який був засуджений через нього (Римлянам 5:5,6). (Римлянам 5:18,19; 1 Тимофія 2:5,6). Це означає визнання Ісуса як нашого Відкупителя, фундамент, закладений для нашого спасіння.

Справжнє розуміння того, що Христос зробив для нас, і віра в це всім серцем призводить до величезних змін у напрямку нашого життя. Апостол пояснює: "Любов Христова нас зв'язує, бо ми так судимо, що коли б один умер за всіх, то

Серпень 2025 року

всі померли б. А що Він умер за всіх, то всі померли: А що Він помер за всіх, то щоб ті, що живуть, жили віднині не для себе самих, але для Того, Хто помер за них і воскрес". - 2 Коринтян 5:14,15

У контексті нашого уроку Павло порівнює цю роботу з будівництвом на фундаменті Христа "золотом, сріблом, дорогоцінним камінням", що представляє цінні істини і дорогоцінні обітниці Його Слова. (1 Коринтян 3:12). "Ми Його творіння, створені в Христі Ісусі на добрі діла, ... щоб ходити в них". - Ефесян 2:10

Однією з найважливіших умов християнського зростання є віра в невидимі речі Бога. Церква в Коринті, до якої писав Павло, мала проблеми на цьому шляху. Він говорив, що вони були плотськими, тобто земними або людськими у своїх поглядах. Як наслідок, вони надавали занадто великого значення видимим людським лідерам. - 1 Коринтян 3:1-4

Тут вказується на важливість того, як ми будуємо на наданому фундаменті. Апостол натякає, що дехто будує з "дерева, сіна, стерні" за людським зразком, виражаючи дух плоті, який не витримає випробування Божим судом (вірші 12 і 13). (вірші 12-15). Павло знав, що будівнича праця

християнина повинна ґрунтуватися на визнанні невидимого керівництва Христа і Бога. "Хто ж Павло, а хто Аполлос, як не служителі, що через них ви увірували, ... я посадив, Аполлос поливав, а Бог дав приріст". - 1 Коринтян 3:5,6

Храм Святого Духа

Ключовий вірш: *"Хіба ви не знаєте, що тіло ваше - храм Святого Духа, що живе у вас, якого ви маєте від Бога, і ви не свої?"*

1 Коринтян 6:19

Вибране Писання:
1 Коринтян 6:12-20

Вірші, процитовані для сьогоднішнього уроку, стосуються аморальності, яка, як дізнався апостол Павло, існувала в коринфській церкві. "Не добре ваше вихваляння", - писав він. (1 Коринтян 5:6). Очевидно, вони пишалися своїм фальшивим почуттям братерської любові, яке змушувало їх терпіти такий стан.

У випадку з одним порушником, на якого Павло звернув їхню увагу, він наказав, щоб церква виключила цю людину з їхнього спілкування. Павло говорив про цю дію як про очищення від "закваски" в їхньому середовищі. (вірші 2-7). Закваска в Писанні використовується як символ гріха в тій чи іншій формі.

Можливо, аморальність у громаді Господнього народу здається дивною, але це не так, якщо взяти до уваги колишні звички деяких у Коринфі, які прийняли Христа і приєдналися до Його народу. Більшість населення Коринфа шанувало язичницьких богів. Серед них великою пошаною користувалися грецькі та римські богині кохання Афродіта і Венера. Оскільки аморальність, ймовірно, була частиною їхнього колишнього поклоніння, дехто в коринфській церкві спочатку не ставився до неї з таким презирством, як слід було б. Але згодом така толерантність з'явилася. Однак така толерантність повністю суперечила волі Божій, і Павло вжив рішучих заходів, щоб виправити це безладдя.

Тим не менш, ця позиція проти неправди була прийнята Павлом в любові. Він розкриває це у своєму другому листі до церкви в Коринті. (2 Коринтян 2:1-11). Павло планував відвідати цих братів, і він не хотів, щоб щось затьмарило радість цієї події. Він похвалив церкву за те, що вона вчинила дії проти кривдника, до яких він закликав. Він також вважав, що ця людина засвоїла свій урок. Щоб не обтяжувати його скорботою, Павло тепер запропонував церкві простити його і відновити їхнє спілкування. Якщо церква зробить це, пояснював Павло, то він буде радіти разом з ними. Таким чином, ми бачимо, що Павло не тільки

хотів, щоб провина була виправлена, але й щоб винуватець був прощений і одужав.

Наш ключовий вірш говорить, що тіло є "храмом Святого Духа", який перебуває всередині нас. Храми були добре відомі древнім, як євреям, так і язичникам. В Ізраїлі їхній храм був, символічно кажучи, місцем зустрічі між Богом і його народом. Побожні ізраїльтяни сприймали його як священне, святе місце, і вірні з них намагалися зберегти його таким. Однак під час правління нечестивих царів Храм був осквернений ідолопоклонством, встановленим у його стінах.

Символіка храму використовується в Новому Завіті у двох значеннях. Перший з них ми бачимо в сьогоденному уроці, де Павло називає тілесне тіло кожного віруючого "храмом", житлом Бога через Його Святого Духа, яке ми повинні зберігати чистим і незаплямованим. Друга картина храму представлена апостолом Петром. Він писав: "Ви ж, як каміння живе, будете дім духовний". (1 Петра 2:5). Тут про кожного посвяченого віруючого говориться не як про храм, а як про камінь, який готується стати частиною духовного "дому" або "храму" в Божому Царстві. - Євр. 3:6; Еф. 2:19-22; Матв. 6:10

Більше не чужі

**Ключовий вірш: "Отож, ви вже не чужинці й не приходьки, а співгромадяни святих та Божого дому".
Ефесян 2:19**

**Вибрані місця з Писання:
Ефесян 2:11-19**

Одним з прекрасних результатів, які отримують ті, хто від щирого серця приймає викуплення, здійснене кров'ю викупної жертви Ісуса Христа, є те, що вони, віддавши себе в беззастережне посвячення, вступають в особливі стосунки заповіту з Богом. Ця домовленість означає новий статус для тих, хто таким чином вступає, в якому вони більше не відчужені від Бога, але вважаються Його синами. (Римлянам 8:14-16; 1 Івана 3:1,2). У гармонії з цим, Павло говорить в іншому місці: "Коли хто в Христі, той нове створіння: старе минуло, ось, усе нове стало". - 2 Коринтян 5:17

В Ефесянам 2:8-10 апостол говорить, що тільки через віру і благодать Божу можна отримати цей новий статус синівства. Немає ніяких справ, які ми

можемо зробити, щоб досягти цього. Він каже: "Ми - Його творіння". Проте, як тільки ми досягаємо цього стану, ми маємо здатність, через Христа Ісуса, робити діла, прийнятні для Бога. Це здається парадоксом. З одного боку, ми не можемо робити ніяких справ, щоб досягти цих нових стосунків, але, вступивши в завіт синівства з Богом, ми можемо, і навіть повинні, робити справи, прийнятні для Нього. Апостол Яків каже: "Віра, якщо вона не має діл, мертва". - Якова 2:17

Наші діла, як Божої дитини, є, перш за все, розвитком і зовнішнім проявом плодів характеру, закладених у Христі, нашому Главі. (Івана 15:8; Галатів 5:22,23). Прийнятні справи також включають в себе жертву і служіння в ім'я Господа, Його Істини і наших братів у Христі. - Римлянам 12:1; Ефесянам 4:14,15; Галатам 5:13

У нашому уроці Павло говорить, що віруючі з язичників були "пришельцями з Ізраїлевої спільноти, чужинцями від заповітів обітниць, без надії та без Бога" (Еф. 2:12). (Ефесян 2:12). Однак настав час, коли Кров Христа стала дієвою для всіх, хто має слухняне вухо і серце віри, чи то юдеїв, чи то язичників. Кожен мав можливість заявити про свій новий статус за допомогою наданих засобів - Христа Ісуса.

Для віруючих євреїв, які протягом багатьох століть перебували під "законом заповідей", це означало вихід з цього стану до Христа. (вірш 15). Було ретельно доведено, що тільки досконала людина може дотримуватися цих колишніх заповідей і, отже, пожинати земні обітниці, пов'язані з ними. Тільки Ісус, який був безгрішним, міг це зробити. Однак Він пожертвував цими земними привілеями, щоб забезпечити людству, як юдеям, так і язичникам, шлях до порятунку від рабства гріха і смерті. Таким чином, через Ісуса "ми обидва [юдеї та погани] маємо доступ одним Духом до Отця". - вірш 18

У нашому ключовому вірші Павло стверджує, що всі, хто вступив у ці нові стосунки, незалежно від їхнього колишнього статусу, тепер є частиною однієї групи, "Божого дому". Цей символічний "дім" має своєю основою "апостолів і пророків, а наріжним каменем - самого Ісуса Христа" (вірш 20). (вірш 20). Після завершення будівельних робіт, коли кожен член - кожен камінь - буде сформований і встановлений на своє місце, це буде не просто будівля, а "святий храм", "оселя Божа" (вірші 1,2). (вірші 21,22). Саме з цього храму, розташованого в символічному Новому Єрусалимі, благословення потечуть на всі сім'ї

землі в месіанському царстві. - Об'явлення 21:1-7,22-24

Жертви хвали

Ключовий вірш: "Ним, отже, приносимо постійно Богові жертву хвали, тобто плід уст наших, що дякує імені Його". Євреїв 13:15

**Вибране Писання:
Євреїв 13:12-21**

У сьогоднішньому уроці апостол Павло говорить про жертву і служіння Ісуса, а також про служіння Його послідовників - Церкви. При цьому апостол звертається до служіння і приношень ізраїльської скинії, детально описаних у книгах Вихід і Левит. Павло стверджує: "У нас є жертовник, якого не мають права їсти ті, що служать для скинії. Тіла тих тварин, кров яких первосвященик приносить у святиню за гріх, спалюють поза табором. Так і Ісус, щоб освятити народ Своєю Кров'ю, постраждав без брами. Тож вийдімо до Нього без табору, несучи Його докір". - Євреїв 13:10-13

Павло продовжує, як записано в нашому ключовому вірші, заохочуючи послідовників Ісуса постійно приносити "жертву хвали" Богові. Далі він описує цю жертву як "плід уст наших, що

Серпень 2025 року 29

прославляють ім'я Його", а потім додає: "Чинити добро і спілкуватися не забувайте, бо такі жертви Богові до вподоби". - вірші 15,16

Ці слова апостола нагадують нам про кадило, яке кропили на вугілля золотого кадильниці скинії, від якого виходив солодкий запах, що проникав у Святее, представляючи присутність Божу. (Вихід 30:1-8). Безумовно, жертви хвали, наші вуста, які дякують Богові, творять добро і спілкуються один з одним, - це як кадило, солодкий запах для нашого Небесного Отця. В іншому місці Павло говорить про такі приношення як про "запах пахощів, жертву приємну, приємну Богові". - Филип'янам 4:18

Говорячи про інший аспект нашої теми, апостол писав: "Бо Він [Ісус], померши, умер для гріха один раз. ... Так само й ви вважайте себе мертвими для гріха". (Римлянам 6:10,11). Ми раді, що Павло нагадує нам, що наша смерть для гріха є справою, яка підлягає оцінці через те, що ми все ще недосконалі у плоті. Проте, завдяки пролиттю Крові Ісуса за нас, ми маємо божественну владу, яка оцінює нашу жертву і служіння як "святе, приємне Богові". - Римлянам 12:1

Це чудовий привілей і висока честь, до якої ми були запрошені, і тільки коли ми маємо віру в те,

що кров Христа робить нашу жертву прийнятною, ми можемо оцінити реальність цієї благословенної ролі, яку ми відіграємо в Божественній програмі примирення. Ми можемо вірити, як Павло, що хоча ми й не є "достатніми від себе, щоб думати щось від себе, але наша достатність від Бога" (2 Кор. 3:3). (2 Коринтян 3:5). Ми можемо прийняти запевнення, що наші адамічні недосконалості покриті шатами Христової праведності, і тому ми прийнятні для Бога як майбутні члени в єдиному тілі Христовому. - Ісаї 61:10; Филип'ян 3:9; 1 Коринтян 12:12,27

Тож будьмо щодня задіяні у служінні та жертвності Богові, його справі правди та справедливості, а також нашим братам у Христі. Давайте також будемо брати участь у проголошенні "Євангелія Царства" бідному стогнучому створінню цього світу. (Мт. 24:14). "Бо такі жертви Богові до вподоби". Таким чином, наша "жертва хвали" принесе честь і славу нашому люблячому Небесному Отцю і Його Сину, Христу Ісусу, Господу нашому.

Живе каміння

**Ключовий вірш: "Ви ж, як каміння живе, збудовані на дім духовний, на святе священство, щоб через Ісуса Христа приносити жертви духовні, приємні Богові".
1 Петра 2:5**

**Вибране Писання:
1 Петра 2:1-12**

Бути "Божим народом" мало різні значення і приносило різні результати протягом всієї історії людства. Наприклад, у старозавітних писаннях ми дізнаємося про народ Ізраїлю, який становив Божий народ протягом багатьох століть, з періодами вірності та невірності, що чергувалися між собою. (Вих. 6:7). У прийдешньому Божому Царстві тут, на землі, усьому викупленому людству буде надана можливість стати Божим народом. - Об'явлення 21:3-7

У сьогоднішньому уроці апостол Петро звертається до Божого народу в наш час, починаючи з П'ятидесятниці - до тих, хто жертвує своїми земними амбіціями заради надії на

небесну нагороду в "першому воскресінні" (Об'явлення 20:6). (Об'явлення 20:6). Петро пояснює, що вони будуються як "духовний дім". Вони "обрані [вибрані] за Божим передбаченням". - 1 Петра 2:5; 1:2

Божий народ у теперішньому часі має відповідальність, про яку далі говорить Петро, кажучи: "щоб ви хвалили Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого" (1 Петра 2:9). (1 Петра 2:9). Колись ми були в темряві, відокремлені від Бога, але були покликані бути Його народом. Як наслідок, одним з наших великих привілеїв є "показувати" Божу хвалу, проголошуючи радісну звістку Євангелія, і, як навчав Ісус: "Так нехай світить ваше світло перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, і прославляли вашого Отця, що на небесах". - Матвія 24:14; 5:16

Як "святе священство", Божий народ відокремлений від світу з метою служіння. Належність до цього священства є результатом нашого приходу до Господа Ісуса Христа, відкидання занепалих нахилів нашої плоті, а потім участі в жертвоприношенні. (1 Петра 2:1,5). Ісус сказав, що ми перебуваємо у світі, але "не від світу". (Івана 17:14). Ті, хто залишаються вірними аж до смерті, стануть частиною "царського священства" в Царстві, коли прославлена церква, Серпень 2025 року

з Ісусом на чолі, стане наставниками праведності для світу людства. - 1 Петра 2:9

Як зазначено в нашому ключовому вірші, прийшовши до Ісуса, ми готуємося як живе каміння, з якого "будується духовний дім". Петро не говорить, що ми збудуємо цей духовний дім, але що ми будемо "збудовані" в ньому. Кожному каменю буде надана форма, він буде обтесаний і відшліфований, щоб ідеально відповідати Божому задуму. Як частина цього духовного дому, який будується на міцному фундаменті Ісуса як викуп за всіх, ми стаємо дорогоцінними в Божих очах.

Крім того, Божий народ в даний час називається "особливим народом". (1 Петра 2:9; Тита 2:14). Слово "особливий" означає "народ для Божого володіння" або "народ для певної мети", маючи на увазі, що Бог має для нього особливу місію в житті.

Вони були відкуплені "дорогоцінною кров'ю Христа". (1 Петра 1:18,19). Вони повністю присвятили себе Господу і принесли своє життя в жертву Йому, ставши прийнятними через Христа (Римлянам 12:1). (Римлянам 12:1). Їхнє життя повністю присвячене Богові. Вони "тепер народ Божий, що не мав милосердя, а тепер здобув

милосердя", тому Бог вважає їх своїм особливим
скарбом. - 1 Петра 2:10

Золото, випробуване у вогні

***"Я раджу вам купити в Мене золото,
випробуване в огні, щоб ви збагатилися".
Об'явлення 3:18***

Протягом майже двох тисяч років після смерті та воскресіння Ісуса Христа наш Небесний Отець запрошував особливий клас християн, які б розділили благословення хворої на гріх і вмираючої людської сім'ї під майбутнім правлінням славного Царства Христового. У вірші, що відкриває цей урок, наш воскреслий Господь говорить про цей особливий клас Своїх вірних послідовників у дуже особливий спосіб - про тих, хто розвиває характер, що цінується як "золото, випробуване у вогні".

Через писання Івана Богослова стає зрозумілим той факт, що після того, як ці послідовники Господа нашого Ісуса були покликані зі світу, вони також повинні очиститися, очиститися і відповідати Його власному образу характеру. Щоб допомогти їм у цьому, Він дасть

їм деякі дуже важливі духовні дари, які їм знадобляться, щоб бути вірними. Наш вступний вірш продовжується словами про те, що вони повинні носити "білу одягу, щоб ви були одягнені, і щоб не з'явився сором наготи вашої; і намастіть очі ваші оливою, щоб ви могли бачити".

Високо цінується

Сьогодні золото входить до трійки найцінніших металів, а в біблійні часи воно було найціннішим. Зазвичай воно зустрічається в невеликих кількостях, що робить його дуже рідкісним. Золото є першим металом, згаданим у Біблії, і пов'язане з ім'ям Пісон, що означає "збільшення", один з чотирьох рукавів річки, яка витікала з Едемського саду. Колодязь символізує людську сім'ю, з якої буде обрано особливий клас, представлений Пісоном, першим розділом згаданої едемської річки. У Святому Письмі читаємо: "Із землі Едемської потекла річка, що напувала сад, а потім розділилася на чотири рукави. Перший рукав, на ім'я Пісон, обтікав усю землю Хавілу, де знаходиться золото. Золото тієї землі надзвичайно чисте, там також зустрічається ароматична смола і камінь онікс". - Буття 2:10-12

Золото високо цінується не тільки через свою рідкість, але й через те, що воно має довговічну міцність і красу. Воно було визнано мірилом

Серпень 2025 року 37

багатства і знатності в давнину, ще до того, як ім'я Авраама було змінено. "Аврам був дуже багатий худобою, сріблом і золотом". (Буття 13:2). Протягом століть, навіть до сьогодення, золото було дуже затребуваним і навіть, так би мовити, накопичуваним. Однак Святе Письмо пророкує час, коли це накопичене багатство стане непотрібним, і нинішній світ з його злими інституціями впаде. Яків писав: "Послухайте, багатії, плачте та голосіть через нещастя, що на вас насувається. Багатство ваше згнило, а одіж вашу поїла міль. Ваше золото і срібло поїдені корозією. Їхня корозія буде свідчити проти вас і поїдатиме вашу плоть, як вогонь. Ви накопичили багатство за останні дні". - Якова 5:1-3

Завдяки своєму кольору, блиску, стійкості до окислення і потьмяніння, золото особливо корисне для виготовлення ювелірних виробів і прикрас різного роду. "Щоки твої гарні від рядів коштовного каміння, шия твоя від золотих ланцюгів". (Пісня Соломона 1:10). Оскільки золото є більш стабільним і незмінним, ніж інші метали, воно використовувалося як стандартний засіб обміну і торгівлі між країнами і людьми.

Божественна природа

Через свою дефіцитність і велику цінність золото використовується в Писанні для ілюстрації духовного спадку нареченої Христа на найвищому з усіх планів життя - божественній природі. (2 Петра 1:4). Наш уривок з Писання взятий з послання Господа до останньої з семи церков Об'явлення. Ця надихаюча обітниця звучала так: "Переможцеві дам сісти зі Мною на Моєму престолі, як і Я переміг і посаджений з Отцем Моїм на престолі Його". (Об'явлення 3:21). Вірні християни поділятимуть божественну природу як члени "Христа" і будуть сидіти на месіанському троні в майбутньому Небесному Царстві. Ісус обіцяв: "Я заповідаю вам Царство, як заповів Мені Отець Мій". - Луки 22:29

Наречена Христова

У старозавітних пророцтвах про майбутні події Ревека, наречена Ісаака, символізує наречену Христа, яка складається з Його вірних послідовників (див. Буття, розділ 1). (Див. Буття, розділ 24). Щоб проілюструвати це, вона отримала золоті дари, які зображували чудові обітниці Небесного Отця, який шукає наречену для свого улюбленого Сина, нашого Господа Ісуса. Ревека охоче покинула дім свого батька і вирушила у

важку подорож, яка знаменувала її зобов'язання зустрітися зі своїм майбутнім чоловіком Ісааком, який, у свою чергу, представляв нашого Господа Ісуса. "І сталося, як верблюди наїлися, взяв той чоловік [слуга Ісаака] золоту сережку вагою в півшекеля, і два браслети на руки її [Ревеки], вагою в десять шекелів золота". - Буття 24:22

У Книзі Псалмів є ілюстрація майбутньої шлюбної церемонії, де наречена Христа одягнена в золото. Золото служить ілюстрацією її духовної нагороди на божественному рівні життя. Про цю найпрекраснішу спадщину псалмоспівець писав: "Царські дочки були серед жінок Твоїх чесних, а по правиці Твоїй стояла цариця в золоті Офірському" (Пс. 45:9). (Псалми 45:9). Цариця відрізнялася від своїх супутниць, інших поважних жінок, своєю вірністю Господу, за якого вона збиралася вийти заміж, і тим, що її характер був наділений принципами істини і праведності. У тому ж псалмі читаємо: "Престол Твій, Боже, буде тривати повіки віків, скіпетр справедливості буде скіпетром Царства Твого. Ти любиш правду і ненавидиш беззаконня, тому Бог, твій Бог, поставив тебе над твоїми товаришами, намастивши тебе оливою радості". - вірші 6,7

Згадка про Офір вказує на місце, відоме як джерело великої кількості золота найвищої якості.

Псалмоспівець продовжує: "Царева дочка вся славна всередині, а одяга її з кованого золота. Вона буде приведена до царя в одязі рукоділля". - Псалми 45:13,14

Небесне місто

Говорячи про майбутню наречену Христа, наш Господь Ісус проголосив: "Ви - світло для світу. Місто, що стоїть на горі, не може сховатися". (Мт. 5:14). У своєму останньому посланні до вірних членів Христової нареченої він дає нам уявлення про небесне місто. "І бачив я, Іван, місто святе, новий Єрусалим, що сховався від Бога з неба, приготований, як наречена, прикрашена для свого чоловіка". (Об'явлення 21:2). Пізніше в тому ж розділі Іван символічною мовою описав прикрашеного Христа у славі. "Він узяв мене духом на велику й високу гору, і показав мені те велике місто, святий Єрусалим, що сховався з неба від Бога, що мав славу Божу, і світло його було, як камінь дорогоцінний, як камінь яшма, чистий, як криштал". - вірші 10,11

Подібно до того, як золото асоціювалося з небесною нареченою Христа, так і небесне місто розглядалося як божественна установа. "Мури його були з яшми, а місто було з чистого золота, немов із прозорого скла. А підвалини муру міста були оздоблені всіляким дорогоцінним камінням. Серпень 2025 року

... Дванадцять брам були дванадцять перлин, кожна брама з однієї перлини. Велика вулиця міста була із золота, чистого, як прозоре скло..." (вірші 18-21). Таким чином, Боже місто представляє прославленого Христа, який готується до того, щоб розділити правління над народами. Небесне місто буде центром благословення для всіх сімей землі під управлінням славного майбутнього Царства Христа. - Буття 22:18; Дії 3:25

Старий порядок відходить у минуле

Ми зараз живемо в останні роки цього "теперішнього злого світу" і в призначений час обіцяного Другого пришествя нашого Господа. (Гал. 1:4). Це буде особливий час випробувань для тих, хто відгукнувся на небесний поклик у Христі Ісусі. У пророчих словах Малахії читаємо: "Хто витримає день його приходу, і хто встоїть, коли він з'явиться, бо він немов вогонь рафінатора, і немов мило міцне, що вибілює одіж: І Він сяде, як рафінувальник і очищувач срібла, і очистить синів Левієвих, і вичистить їх, як золото та срібло, щоб вони принесли Господеві жертву в праведності." - Малахія 3:2,3

Ми бачимо, що старий світовий суспільний лад, який був встановлений на основі егоїзму та

гордості, відходить у минуле, готуючись до пришествя Христового Царства. Як свідчення цього перевороту серед народів, Лука записав слова Ісуса: "І з'являться знаки на сонці, і на місяці, і на зорях, а на землі жах народів, і здивування, і море та хвилі будуть ревіти, і серця людські не витримають від страху, і вони будуть остерігатися того, що буде на землі, бо сили небесні похитнулися. І тоді побачать Сина Людського, що йтиме на хмарі з силою та великою славою". - Луки 21:25-27

Сьогодні ми бачимо навколо себе пророцтво про "лихо народів, з подивом" і без видимого рішення або способу порятунку. Егоїзм, ненависть, гордість і дух агресії призвели до створення жорстоких і могутніх тираній. Гріх, корупція і несправедливість, безумовно, принесли свої жахливі наслідки. Сьогодні людина має зброю, щоб знищити саму себе кілька разів. Однак, ми запевняємось у чудових Божих обітницях, що людській родині не буде дозволено знищити саму себе. Писання вчить, що людський егоїзм врешті-решт призведе до самознищення, якщо не буде стриманий божественною силою і втручанням. Ісус говорив про цей жахливий час і про велику біду, до якої зараз рухається світ. Він сказав: "Якби ті дні не були вкорочені, то не спаслася б жодна плоть; але через вибраних ті

дні вкоротяться". (Мт. 24:22). Христос і Його Церква, у силі та славі Царства, втрутяться в належний час і розпочнуть роботу благословення та повернення людства до Бога.

Стогнуче створіння

Бідне стогнуче людське створіння буде врятоване від власного егоїстичного і гордого божевілля. Всі національні та міжнародні проблеми будуть вирішені під управлінням Христового Царства. Нам обіцяно, що тоді вся неправда буде усунута з землі: "І витре Бог усі сльози з очей їхніх, і не буде вже ні смерті, ні горя, ні плачу, ні болю, бо все те минуло. І промовив Той, Хто сидить на престолі: Ось Я все нове творю! І промовив до мене: Пиши, бо слова ці правдиві та вірні." - Об'явлення 21:4,5

Час, в якому ми зараз живемо, є кульмінацією майже двох тисяч років, протягом яких вірні послідовники Ісуса прийняли запрошення небесного покликання. Таким чином, ми наближаємося до часу "шлюбу агнця". Читаємо: "Веселімося та радуймося, і честь йому віддаймо, бо настав шлюб Агнця, і дружина його приготувалася. І дано їй, щоб вона зодяглася в вісон, чистий та білий, бо вісон - це праведність

святих. І промовляє до мене: ... Це правдиві слова Божі". - Об'явлення 19:7-9

Випробування віри

Період завершення цього віку - це час особливих випробувань для Господнього народу, і віра кожного члена Христа вдосконалюється, очищується і перевіряється. Іван записав такі пророчі слова про цей час: "Настав великий день гніву Його, і хто встоїть?" (Об'явлення 6:17). Зараз ми є свідками швидкого наближення краху всіх теперішніх інституцій на землі.

Ісус сказав: "Та коли ви бачите, що це діється, то знайте, що Царство Боже наблизилось. Поправді кажу вам, що рід цей не минеться, аж поки це все не станеться. Небо і земля минуть, але слова Мої не минуть ніколи. Пильнуйте, бо серця ваші обтяжать розваги, пияцтво та життєві тривоги, і той день раптово замкнеться для вас, як пастка. Бо він прийде на всіх, хто живе на обличчі всієї землі. Завжди пильнуйте і моліться, щоб ви могли уникнути всього, що має статися, і щоб ви могли стати перед Сином Людським". - Луки 21:31-36

Віра і діла

Завжди було правдою, що ті, хто прийняв небесний поклик до спільного спадкоємства з Христом, будуть ретельно випробувані. Кожен повинен твердо стояти у вірі Святого Слова Божого. "Будьте пильні, стійкі у вірі, будьте мужні, будьте сильні". (1 Коринтян 16:13). Якщо в нас розвинена належна міра віри, то вона неодмінно проявиться принесенням плодів. Ті, хто, можливо, мають лише певну міру віри, ще не досягли прогресу, зробивши її живою вірою. Тому апостол Яків запитує: "Яка користь, дорогі брати й сестри, коли ви говорите, що маєте віру, а ділами своїми не виявляєте її? Чи може така віра когось спасти? ... Отже, бачите, віри самої по собі недостатньо. Якщо вона не породжує добрих вчинків, то вона мертва і марна. Так, людина може сказати: ти маєш віру, а я маю вчинки. Покажи мені свою віру без вчинків, а я покажу тобі свою віру своїми вчинками". - Якова 2:14,17,18

Наша віра і все наше єство як особистості зараз особливо випробовується, і тому Господь закликає нас: "Будьте вірні аж до смерті". (Об'явлення 2:10). Вірність до смерті кожного члена майбутньої нареченої Христової означає успадкування з Ним у славі та чудову обітницю

розділити з Ним благословення всіх сімей землі. Це найвеличніший дар, на який ми коли-небудь могли розраховувати, і до нього варто прагнути і до нього варто готуватися. Наш Господь просить нашої вірності. Він бажає очистити нас від усього, що є в нашій природі, в тому числі від сваволі і всіх справ плоті. - Гал. 5:19-21; 1Кор. 5:7,8; 2Тим. 2:21

Хоча діла є важливими, вони завжди повинні бути відображенням справжнього фундаменту віри християнина. Той, чиє життя не перебуває в повній гармонії з вірою, ганьбить цю віру, а така віра мертва. Яків писав: "Хіба ви не пам'ятаєте, що наш предок Авраам своїми діями показав, що він був правий з Богом, коли приніс свого сина Ісаака на жертовник? Бачиш, його віра і його вчинки працювали разом. Його вчинки зробили його віру повною. І так сталося так, як сказано у Святому Письмі: Авраам повірив Богові, і Бог зарахував його як праведника за його віру. Він навіть був названий другом Божим. Отже, бачите, ми показуємо, що ми праведні з Богом через те, що ми робимо, а не тільки через віру. Інший приклад - блудниця Рахав. Вона показала, що була з Богом своїми вчинками, коли сховала тих посланців і відправила їх у безпечне місце іншою дорогою. Як тіло мертво без дихання, так і віра мертва без добрих діл". - Якова 2:21-26

Якби Авраам та інші герої віри просто обговорювали свою віру між собою, вони б ніколи не стали героями віри і не отримали б доброї звістки через віру. Писання показує, що вони ходили у вірі, і їхні справи були в гармонії з їхньою вірою. Таким чином, їхня віра доповнювалася їхніми ділами. Наша віра також повинна бути живою, активною і діяти в нас любов'ю. - Гал. 5:6; Еф. 6:23

Знак любові

Розвиток ознаки любові також необхідно підкреслити, хоча вона не заступає інших важливих чинників у житті тих, хто прийняв небесне покликання. Наприклад, любов не може замінити доктрину, але вона спрямовує нас у правильному використанні доктрини. Любов не може замінити віри чи діяльності в ім'я Господнє, але вона є єдиним мотивом для віри і служіння, яке є прийнятним для Бога.

Поки ми перебуваємо в одному дусі, в одній думці і співпрацюємо з іншими людьми такої ж дорогоцінної віри, ми повинні любити один одного "чистим серцем палко" (1 Петра 1:22). (1 Петра 1:22). Ми повинні заохочувати один одного до "любові та добрих діл" і уникати всякого слова та вчинку, що може спричинити непорозуміння чи

ворожнечу (Євр. 10:24). (Євреїв 10:24). Віра і любов повинні йти пліч-о-пліч. Якщо ми міцно стоїмо у вірі і живемо любов'ю, ми "зберігаємось силою Божою". - 1 Петра 1:5

Любов багатьох може "охолонути", але наша любов до інших, коли ми твердо стоїмо у вірі, повинна залишатися палкою, навіть якщо дехто її відкидає. (Матвія 24:12). Якщо нас ображають або зневажають, ми повинні бачити, що ми не зневажаємо у відповідь. Коли нас переслідують, ніколи не приєднуймося до лав переслідувачів. (1 Петра 2:21-23). Нам потрібна сильна віра і зростаюча міра люблячого духу святості. Це повинно бути нашим щирим бажанням і щирою молитвою. Дорогоцінне Боже Слово - це міцний фундамент для нашої віри, і наша віра повинна бути вірою, яка діє любов'ю. - Галатам 5:6

Міцна віра

Ми повинні витримати випробування і стояти непохитно, поки наш улюблений Господь продовжує вдосконалювати, очищати і очищати нас, щоб ми могли принести Йому нашу прийнятну жертву. Це означає, що ми повинні щодня брати свій хрест і йти за Ним. (Луки 9:23). Крім того, це вимагатиме "шукати тієї благословенної надії та славного з'явлення великого Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа, що видав себе за нас, щоб відкупити нас

Серпень 2025 року

від усякої неправди та очистити Собі народ особливий, ревний до добрих діл" (Тит. 2:2,3). (Тита 2:13,14). Улюблений очищувач милостиво працює над нами, і ми повинні добровільно підкоритися цій роботі. Ми всі потребуємо очищення і рафінування через накип, який притаманний нашій земній, тілесній посудині, в якій перебуває наш духовний скарб - подібно до золота, випробуваного у вогні. - 2 Коринтян 4:7

Псалмоспівець сказав: "Господи, вислухай мій голос. Нехай Твої вуха будуть уважні до мого благання про милосердя. Якби Ти, Господи, вів облік гріхів, Господи, хто міг би встояти? Але з Тобою є прощення, щоб ми могли з благоговінням служити Тобі. Я чекаю на Господа, все моє чекає, і на слово Його надію покладаю... Пс. 130:2-5.

Протягом усієї нашої паломницької подорожі ми не могли б стояти перед нашим Небесним Отцем без покрову Христової праведності. "Я буду дуже радіти ГОСПОДЕВІ, звеселиться душа моя в Бозі моєму, бо Він зодягнув мене в одяг спасіння, покрив мене шатами праведности, як наречений прикрашає себе оздобами, і як наречена прикрашає себе коштовностями своїми". - Ісаї 61:10

У своєму листі до братів у Римі апостол Павло сказав, що він пише до тих, "хто терпеливою витримкою в добрих ділах шукає слави, честі та безсмертя" (Римлян 2:7). (Римлян 2:7). До церкви в Галатії він сказав: "Не втомлюймося в добрих ділах, бо свого часу пожнемо, якщо не знемагатимемо" (Гал. 6:9). (Гал. 6:9). Наш Господь ніколи не залишить нас і не покине, і Він з любов'ю бажає, щоб ми були подібні до Нього і відображали Його образ (Євр. 13:5). (Євреїв 13:5). Ми повинні мужньо витримати його очищення та очищення.

Як зазначено у вищенаведених віршах, ми не повинні "втомлюватися в добрих справах" і повинні пам'ятати, що наше випробування полягає не просто в добрих справах, а в "терпеливому перебуванні в добрих справах". Тоді ми також повинні зодягнутися у "повну Божу зброю", щоб ми могли вистояти в цей "день лукавий". - Ефесян 6:13

Дорогоцінніший за золото

Апостол Петро звертає нашу увагу на клас "вибраних", який символізує золото, що особливо очищується в наш час. Щодо класу Христа, він пояснює їхнє особливе покликання: "Вибрані за передбаченням Бога Отця, через освячення Духа, на послух і окроплення Кров'ю Ісуса Христа:
Серпень 2025 року

Благодать вам і мир нехай примножиться". - 1 Петра 1:2

Апостол продовжує: "Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що з великої милості Своєї віродив нас до живої надії воскресінням Ісуса Христа з мертвих, на спадщину нетлінну й непорочну, що не зникає, призначену на небесах вам, що силою Божою через віру збережені на спасіння, готове з'явитися останнього часу. Через це ви дуже радієте, хоч тепер на час, якщо потрібно, перебуваєте у важкості через численні спокуси [грецьк.: випробовування]". На завершення Петро говорить, що випробування нашої віри подібні до випробування золота у вогні: "Випробування вашої віри, що набагато дорожче від золота, яке гине, хоч і випробовується вогнем, може бути знайдене на похвалу, честь і славу при з'явленні Ісуса Христа". - вірші 3-7

Нехай це буде нашим свідченням: "Він знає дорогу, якою я йду, і коли Він випробує мене, я вийду, як золото". - Йов 23:10